

De bijzondere
belevenissen van
Timo

De bijzondere
belevenissen van
Timo

Inge Antrop

Schrijver: Inge Antrop
Coverontwerp: Studio Muts Illustratie
Illustraties: Studio Muts Illustratie
ISBN: 9789464355925
© Inge Antrop

Voor Fauve

Dit boekje is speciaal voor mijn nichtje Fauve. Ze wil later graag schrijfster worden en een boekenwinkeltje openen. Ze schrijft nu al mooie verhalen en heeft me ertoe aangezet om er ook een paar te schrijven. Dank je wel, Fauve!

In dit boek vind je drie spannende en ontroerende verhalen over Timo, een gewone jongen die heel bijzondere avonturen beleeft. Ben jij ook benieuwd?

Inge

TIMO EN IMRAN

Een verrassing

‘Timo, opstaan!’

Timo heeft vannacht in de tuin geslapen. Gisteren heeft hij met papa de tent onder de grote eikenboom opgezet, aan de zijkant van het huis. Hij heeft de tent een paar dagen geleden van zijn oma en opa gekregen voor zijn negende verjaardag. Van tante Sabine en nonkel Joeri kreeg hij een slaapmatje en slaapzak. O, wat was hij blij! Iedereen zong ‘Lang zal hij leven’ en mama had zijn lievelingstaart met chocolade gekocht en er negen kaarsjes op gezet. Maar de tent van oma en opa was natuurlijk de grootste verrassing.

De voorbije dagen heeft het veel geregend. Toen de plassen opgedroogd waren vonden mama en papa het eindelijk goed dat hij alleen in de tuin sliep. Het was wel spannend. Papa had in zijn kast een oude groene zaklamp gevonden en Timo heeft nog lang in zijn boek liggen lezen. Tijdens het lezen viel hij in slaap, maar midden in de nacht werd hij toch weer wakker. Hij was best een beetje bang. Alle geluiden waren heel anders dan in zijn kamer. Timo dacht dat hij de poes van de burens rond de tent hoorde sluipen en ook de wind maakte lawaai. De tent bewoog een beetje en Timo vroeg zich af of hij wel zou blijven staan. Mama en papa hadden de achterdeur opengelaten, dus hij kon terug naar binnen als hij toch liever in zijn bed wilde slapen. Maar Timo probeerde dapper te zijn. Hij

kroop diep in zijn slaapzak met Fantje, zijn olifantenknuffel. Die knuffel heeft hij al zolang hij zich kan herinneren en hij neemt hem altijd mee, dus ook in de tent. Fantje is eigenlijk zijn allerbeste vriend. Uiteindelijk viel Timo toch weer in een diepe slaap.

‘Timo, opstaan!’ roept mama nog een keer.

Het is al negen uur en Timo moet om tien uur op de atletiekpiste zijn. Elke zondag gaat hij naar atletiekclub De Springers. Hij vindt het er geweldig. Ze doen allerlei loopspelletjes en soms ook springwedstrijdjes. Bij de pupillen zijn ze met twaalf jongens en acht meisjes. Normaal gesproken is Timo op zondag al vroeg wakker, maar vandaag ligt hij om negen uur nog te slapen in zijn tent.

Mama ritst de tent open en komt even bij Timo liggen. Ze pakt hem eens goed vast en streelt over zijn blonde haren. Mama doet dat altijd zo zacht en Timo voelt zich dan veilig. Ze geeft hem een dikke zoen en zegt dat het bijna tijd is om naar de atletiekclub te gaan.

In huis heeft papa de tafel gedekt om te ontbijten. Timo’s zusje Flore zit al cornflakes te eten. Flore is zes jaar en dus drie jaar jonger dan Timo. Ze is niet zo avontuurlijk als hij. Ze houdt vooral van meisjesdingen, waar Timo eigenlijk niets van moet weten, zoals barbies, glitterstiften, vlechtjes en diademen. Toch spelen Flore en Timo ook graag samen. Ze doen dan vooral gezelschapsspelletjes, zoals *Wie is het?* of *Vier op een rij*. Flore

kan niet zo goed tegen haar verlies, maar Timo vindt het niet erg om haar soms te laten winnen.

Tijdens de atletiekles is er veel rumoer, want Timo's trainer Hugo heeft een belangrijke mededeling: ze gaan met de pupillen van de atletiekclub op stage. Timo weet eigenlijk niet zo goed wat een stage is, maar papa legt het hem beter uit. Ze gaan met zijn allen op een soort atletiekkamp, waar ze veel zullen oefenen. Het kamp is in het Noorden van Frankrijk, vlak bij Duinkerke. Dat ligt aan de zee, net voorbij de Belgische grens.

Timo is best opgewonden. Hij is nog niet zoveel van huis weggeweest zonder mama, papa en zijn zusje. Twee keer met de welpen op scoutskamp, dat wel. De eerste keer duurde dat kamp best lang. Timo had heimwee en 's nachts durfde hij zelfs een beetje te huilen. De tweede keer ging het gelukkig al beter, maar ook toen was hij blij om weer thuis te zijn.

De atletiekstage is tijdens de paasvakantie. Dat is over een maand. Als Timo eraan denkt, krijgt hij al kriebels in zijn buik. De kinderen in zijn klas en bij de scouts vinden Timo stoer, maar vanbinnen is hij vaak bang en durft hij niet zo goed. Hij laat dat niet zien. Hij is er best trots op dat de andere kinderen hem stoer vinden. Balder is een jongen uit zijn klas die vaak huilt op de speelplaats. Balder wordt veel geplaagd. Timo vindt dat eigenlijk zielig, maar hij durft niets tegen de pestkoppen te zeggen.

Timo vertrekt op atletiekstage

Het is bijna zover! Morgen vertrekt Timo op atletiekstage. Hij heeft samen met mama zijn reistas ingepakt, zodat hij goed weet wat er allemaal in zit: vier looptruitjes, twee T-shirts, acht onderbroeken, flink wat kousen, twee dikke truien, een handdoek en zeep. Toen hij op scoutskamp was, had hij geen idee welke kleren er in zijn reistas zaten. Hij deed toen bijna elke dag dezelfde kleren aan, zelfs zijn onderbroeken verwisselde hij bijna nooit. Het was toen ook lastig, omdat de rugzakken van alle welpen door elkaar op de grond lagen. Ook hun kleren lagen overal. Hij was bang dat hij zijn kleren zou verliezen of per ongeluk kleren van andere kinderen zou aantrekken. Nu heeft mama hem beter getoond waar alles in zijn reistas zit. Ze heeft ook overal zijn naam op geschreven. Bovendien heeft ze een klein geel sjaltje aan zijn reistas vastgemaakt, zodat hij die meteen kan herkennen. Hij moet ook zeker zijn splinternieuwe sportschoenen niet vergeten. Zijn voeten zijn de voorbije maanden veel gegroeid en hij heeft daarom nieuwe schoenen gekregen, die zelfs twee maten groter zijn dan de vorige. Het zijn supertoffe loopschoenen. Zwarte, met felblauw en felgeel.

Morgenvroeg moet Timo om acht uur bij de atletiekclub zijn. De twintig pupillen nemen dan samen met drie trainers de bus naar een atletiekpiste vlak bij Duinkerke. Naast de

atletiekpiste staat een kampgebouw met een refter en slaapkamers. Daar zullen ze slapen en eten.

Timo is de hele avond zó nerveus, hij gaat wel drie keer naar het toilet. Hij probeert met mama en papa een beetje naar *F.C. De Kampioenen* op televisie te kijken. Normaal lacht hij altijd als Balthasar Boma 'Mijn gedacht!' zegt, maar vanavond lukt het Timo niet om goed op te letten. Als hij naar bed gaat, komt mama nog even naast hem liggen en streelt over zijn hoofd. Timo wordt er rustig van en valt tóch snel in slaap.

's Ochtends is Timo al vroeg wakker. Hij kruipt nog even bij mama en papa in bed. Dat doet hij eigenlijk elke ochtend, ook voordat hij naar school gaat. Het is altijd lekker warm. Hij soest vaak nog een beetje. Soms komt Flore ook, maar zij slaapt meestal langer.

Om zeven uur gaat de wekker. Timo staat op met mama en papa. Het is lentevakantie en Flore blijft nog een beetje verder slapen. Hij maakt nog snel een tekening van een lieveheersbeestje voor haar en legt die voor haar slaapkamerdeur. Hij zou zijn zusje graag een knuffel geven voor hij vertrekt, maar hij mag haar van mama niet wakker maken. Mama zei dat hij beter een tekeningetje kon maken. Het lieveheersbeestje heeft hij gekozen omdat het Flores lievelingsdiertje is.

Na het ontbijt vertrekt Timo met papa naar de atletiekclub. Hij geeft mama eerst nog een dikke knuffel. Timo laat nu wel een traantje. Mama zegt dat hij het naar zijn zin zal

hebben en dat hij zo weer thuis zal zijn. Het is maar voor een weekje. En wat voor een week! Het wordt vast superleuk! Timo weet dat wel, maar heimwee is best zwaar. Hij heeft ook Fantje in zijn reistas gestopt, dus helemaal alleen is hij niet. Papa heeft gezegd dat het maar twee uur rijden is met de bus. Dat stelt Timo ook gerust. Als hij met mama en papa op reis gaat, rijden ze vaak met de auto naar het Zuiden van Frankrijk, of zelfs naar Spanje of Italië. Dan moeten ze heel ver. Soms vertrekken ze al om vier uur 's nachts en komen ze toch pas laat in de avond aan.

De bus staat te wachten en Hugo, de trainer, is er ook al. Hugo is een grote sterke man met grijs haar. Hij heeft een heel diepe stem. 'Goedemorgen Timo. Ben je klaar om te vertrekken?' zegt hij.

Timo knikt. Hij ziet al een paar andere kinderen, die ook allemaal bij hun mama of papa blijven staan. Wolf is er ook al. Wolf is zijn beste vriend op de atletiekclub. Hij is ook negen jaar, maar al een kop groter dan Timo. Wolf heeft kortgeknipt haar met stekeltjes. Ze spelen graag samen en kunnen even rap lopen. Als ze een wedstrijdje doen, is het altijd spannend. Soms wint Timo, soms wint Wolf. Wolf komt ook weleens bij Timo thuis spelen en dan bouwen ze achter in de tuin kampen met lakens en takken. Dat is echt heel leuk. Mama brengt dan zelfgemaakte limonade en koekjes. Timo en Wolf dromen ervan om ooit een boomhut in de tuin van Wolf te maken. Het is een heel grote tuin met veel bomen en struiken, een ideale plek voor een boomhut. Timo is blij dat Wolf meegaat op stage.

Als Timo op de bus stapt, zoekt hij een plaatsje aan het raam, zodat hij zijn papa kan uitzwaaien. Wolf komt naast hem zitten. En dan vertrekt de bus. Alle mama's en papa's staan te zwaaien en alle kinderen zwaaien terug. Er wordt geroepen: 'Veel plezier!', 'Dááág!', 'Tot over een week!' Timo zwaait zo hard hij kan. Terwijl de bus verder rijdt, wordt papa steeds kleiner en kleiner. Timo stopt pas met zwaaien als hij hem niet meer kan zien.

De stage is begonnen

Als ze aankomen in Duinkerke mogen de kinderen eerst hun slaapkamers opzoeken. Ze slapen met ongeveer zes kinderen in één kamer. In Timo's kamer staan drie stapelbedden dicht bij elkaar. Er is een grote bank aan de zijkant van de kamer en boven de bank hangt een lange kapstok waar ze hun jassen kunnen ophangen. De reistassen staan in een kast met drie legplanken. Timo deelt zijn plank met Wolf, die ook in hetzelfde stapelbed slaapt. Hij is blij dat Wolf het liefst bovenaan wil slapen. Op scoutskamp moest hij 's nachts een keer naar het toilet. Het was een heel eind stappen en het was zo dringend dat hij bijna in zijn broek plaste. Daarom slaapt hij nu liever onder in het stapelbed.

Als ze hun reistassen op de kamers hebben gezet, is het tijd om te eten. Alle kinderen hebben van thuis een lunchpakket meegenomen. Er is ook een kookploeg mee. Dat zijn mama's en papa's die voor alle kinderen zullen koken. De mama van Wolf zit ook bij de kookploeg, maar de andere mama's en papa's kent Timo niet. De kookploeg heeft voor deze middag lekkere tomatensoep met vermicelli gemaakt, die de kinderen kunnen drinken bij hun boterhammen. Mama heeft voor Timo drie grote sandwiches gesmeerd, zelfs één met choco. Dat mag Timo 's middags normaal niet op zijn boterham smeren. Hij heeft ook appelsap en een banaan meegekregen.

Timo voelt zich al veel meer op zijn gemak. De busrit is vlot verlopen. Het was leuk. Ze hebben liedjes gezongen en veel gelachen. Wolf is een echte grappenmaker en heeft moppen zitten vertellen. Timo vindt de moppen over Jantje altijd heel leuk. Wolf kwam in de bus met deze mop: 'Jantje komt thuis met een slecht rapport. "Bij zo'n rapport lijkt een flink pak slaag wel op zijn plaats!" zegt vader boos. Jantje antwoordt: "Dat lijkt me een goed idee, pa. Ik weet wel waar de meester woont."' Wolf vertelde de ene mop na de andere en soms trok hij er een grappig gezicht bij. Op een bepaald moment had iedereen de slappe lach. Timo is een beetje jaloers op Wolf. Zelf kan hij moppen niet zo goed onthouden. Als hij er een wil vertellen, dan lacht er niemand omdat hij iets verkeerd zegt of een stuk vergeten is. Wolf kent niet alleen moppen maar ook nog raadseltjes. In de bus vroeg hij: 'Waarom zijn vissen zo slim?' Niemand kon het raden en uiteindelijk verklapte Wolf het antwoord: 'Omdat ze in een school zwemmen. Hahaha!'

Timo is opgelucht nu hij weet waar hij deze week zal slapen en eten. En de kookploeg en de trainers zijn superaardig. Hij heeft er veel zin in, de spanning van de afgelopen dagen is helemaal verdwenen. Het wordt een topstage!

Op verkenning

De eerste dagen vliegen voorbij en het is superleuk. De dagen hebben een vast schema. In de voormiddag sporten ze van tien tot twaalf uur. Het begint met opwarmspelletjes, daarna wordt er geoefend op techniek en tot slot spelen ze nog een wedstrijdje. Na het middageten is het siësta en dan mogen de kinderen kiezen wat ze doen. Meestal spelen ze gezelschapsspelletjes of tekenen ze een beetje. Om halfdrie in de namiddag volgt nog een groot spel. Daarbij oefenen ze alle loop- en springtechnieken nog verder, maar omdat het een spel is, voelt het niet alsof ze aan het trainen zijn. Aan het eind van de dag is er nog een leuke avondactiviteit. Gisteren hebben ze van de refter een cinemazaal gemaakt en de kookploeg heeft toen popcorn gemaakt.

Vanochtend oefenen ze met verspringen. Dat is iets wat Timo heel goed kan. Ze moeten springen vanuit stand, daarbij mag je helemaal geen aanloop nemen. Timo komt heel ver, verder dan ooit tevoren. Alleen Ruben, de grootste jongen van allemaal, springt nog verder dan hij. Na het verspringen gaan ze met reuzehonger aan tafel. Timo eet op de stage veel meer boterhammen dan thuis. Wolf heeft er al eens een grapje over gemaakt: 'Als jij thuiskomt, zal je twee keer zo groot zijn door al die boterhammen. Flore gelooft straks niet meer dat jij het bent.'

Na het eten lopen de meeste kinderen naar de spelletjeskast, maar Wolf en Timo gaan terug naar buiten. Gisteren heeft Wolf bij het atletiekveld een opening in de omheining gezien waar ze doorheen kunnen kruipen. Achter het atletiekveld staan veel bomen. Het is een soort klein bos. Wolf en Timo willen gaan kijken of ze er een kamp kunnen bouwen, zoals ze soms thuis in de tuin doen. Wolf is een durfal en lijkt van niets bang. Timo is vlugger bang dan Wolf, maar ook hij gaat graag op avontuur.

Ze komen bij de opening en kruipen erdoorheen, het bosje in. Het is er verwilderd. Ze zien nergens mensen en er zijn ook geen wandelpaden. Het is niet heel groot, maar wel groot genoeg om een geheim kamp te maken. Na een beetje rondlopen komen ze bij een grote dikke boom met veel takken die schuin naar beneden hangen.

‘Dit is een goede plek om een kamp te bouwen,’ zegt Wolf tegen Timo.

Timo is het met hem eens. ‘Zullen we losse takken zoeken en die tegen de hangende boomtakken zetten om een muurtje te maken?’

Ze gaan aan het werk. Ze vinden takken met bladeren en takken van sparren. Dat is superhandig, want dan is het muurtje sneller afgesloten. Na een halfuur hebben ze al een heuse schuilplek gemaakt. Binnenin hebben ze een kleine boomstronk gelegd als bankje. Ze zoeken in het bos naar alles wat ze kunnen gebruiken.